

عنوان مقاله:

رویکرد انسانگرایی در دیوان سنایی غزنوی

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمود شیرازی - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خالد بادیا - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد زاهدان

شه بخش گرگیج - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

فاطمه رحیمی - عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی چابهار

خلاصه مقاله:

روانشناسی انسان گرایی یکی از رویکردهای جدید روانشناسی درباره انسان و ویژگی های توانایی های مثبت اوست و بعد از روانکاوی و رفتارگرایی به عنوان نیروی سوم در روان شناسی از آن یاد می شود در این مقاله که مقایسه بین اشعار دیوان سنایی غزنوی و رویکردانسان گرایی پرداخته شده است. روش پژوهش در مقاله به صورت کاملا توصیفی می باشد. هدف این پژوهش بررسی مفاهیمی مشترکیز انسان چون: درک خود ، خودشناسی، مقاومت در برابر فشارهای زندگی، تجربیات اوج، کرامت انسان، شایستگی روح الهی، خودشکوفایی، انسان کامل، فرانیازها، ازخودگذشتگی، احساس تعهد و روابط بین فردی عمیق بین، در دیوان سنایی غزنوی و نظریه روانشناسان انسان گرایی است. یکی دیگر از مفاهیم اساسی مشترک بین روان شناسی انسانگرا و دیوان سنایی غزنوی، موضوع انسان می باشدو بیشتر اشعار سنایی غزنوی در تقویت روحیه امیدواری و تلاش و توجه ظرفیت ها و ظرافت ها و توانایی های مثبت انسان می باشد. و در آخر این مقاله نیز به نتیجه گیری بین دو دیدگاه پرداخته شده است که در هر دو دیدگاه توجه زیادی به انسان در زمینه های گوناگونناشاره شده است.

کلمات کلیدی:

صفات، رویکرد انسان گرایی، دیوان سنایی غزنوی، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/592109>

